

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/36/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200400
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1019200400.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): :O.. E. R., F. X, XXX XX T., zast.: JUDr. Roman Mada, advokát, Gagarinova 32, 018 51 Nová Dubnica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica v konaní o návrhu na obnovu konania, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/55/2019 - 88 zo dňa 21. 11. 2019 , jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 1S/55/2019 - 88 zo dňa 21. 11. 2019 podľa ust. § 475 ods. 1 a § 483 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal obnovy konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/1/2013.

2. Správny súd mal za preukázané, že rozsudkom č.k 1S/1/2013-61 zo dňa 05.06.2014 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu zo dňa 28.12.2012 podanú na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100302/1/1186537/2012/5113-r zo dňa 29.10.2012 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske č. 9310401/5/1615262/2012 zo dňa 10.07.2012 a taktiež mal za preukázané, že dňa 29.02.2016 vydal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Sžf/85/2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/1/2013-61 zo dňa 05.06.2014, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal oprávnenosť uplatnených daňových výdavkov.

3. Správny súd s prihliadnutím na ustanovenie § 472, § 475 SSP v danej veci skúmal, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, t.j. či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania a to najmä z dôvodu dodržania zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 475 SSP).

4. Správny súd uviedol, že jedným z kritérií prípustnosti obnovy konania je aj dodržanie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonnej lehoty, ktorú Správny súdny poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje, pričom správny súdny poriadok predpisuje iba lehotu subjektívnu, t.j. takú, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť.

5. Správny súd v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 884/2014, v ktorom sa uvádza: „Výslovné znenie § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie formuluje domnienku o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie ako nevyvrátiteľnú. V zmysle takéhoto znenia uvedeného ustanovenia potom súd nemá možnosť prihliadať na tvrdenie účastníka o tom, že sa o judikáte Súdneho dvora Európskej únie dozvedel v rámci subjektívnej lehoty, pretože mu to jeho advokát oznámil až teraz. Takýto výklad by potom umožňoval bezhraničné predlžovanie lehoty na podanie obnovy konania.“

6. Ďalej mal správny súd za preukázané, že rozsudok Súdneho dvora EÚ C-288/14 zo dňa 30.06.2016 bol zverejnený v Úradnom vestníku C 335 dňa 12.09.2016, rozsudok Súdneho dvora EÚ C-131/13 zo dňa 18.12.2014 bol zverejnený v Úradnom vestníku C 65 dňa 23.02.2015, rozsudok Súdneho dvora EÚ C-163/13 zo dňa 08.12.2014 bol zverejnený v Úradnom vestníku C 65 dňa 23.02.2015, rozsudok Súdneho dvora EÚ C-78/12 zo dňa 18.03.2013 bol zverejnený v Úradnom vestníku C 260 dňa 07.09.2013, rozsudok Súdneho dvora EÚ C-643/11 zo dňa 31.01.2013 bol zverejnený v Úradnom vestníku C 86 dňa 23.03.2013.

7. Správny súd považoval za potrebné uviesť aj skutočnosť, že Správny súdny poriadok v ust. § 472 taxatívne upravuje dôvody prípustnosti obnovy konania, kedy možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu. Žalobca žalobu na obnovu konania oprel o ust. § 472 SSP, konkrétne písm. c), pričom iba všeobecne poukázal na jednotlivé rozsudky Súdneho dvora EÚ a žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutkový stav jeho daňovej transakcie má prvky niektorého z predmetných rozsudkov Súdneho dvora EÚ, taktiež žalobca v žalobe opomenul uviesť konkrétne skutočnosti, v čom je rozhodnutie správneho súdu v rozpore s právom Európskej únie.

8. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

II. Kasačná sťažnosť a vyjadrenia

9. Proti uzneseniu správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., v ktorej namietal, že pokiaľ ide o lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, tak žalobca považuje toto odôvodnenie za neudržateľné a to z dôvodu, že iné súdy Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach akceptujú zachovanie lehoty v prípade informácii od advokáta, pričom dal do pozornosti rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/60/2018 zo dňa 23.6.2016 a Krajského súdu Prešov 2Cob/6/2018 zo dňa 6.3.2018. v ktorom bola akceptovaná argumentácia zachovania lehoty (na podanie obnovy konania) na základe informácii získaných od príslušného advokáta účastníka konania.

10. Sťažovateľ ďalej uviedol, že názor správneho súdu o zmeškaní lehoty je neudržateľný aj z dôvodu povinnosti byť zastúpený advokátom už pri spísaní žaloby a iných úkonov v rámci správneho súdnictva, a teda aj keď platí domnienka o znalosti vyhlásených právnych predpisov resp. iných prípadných

rozhodnutí (rozsudky SD EU, ESEP a pod.) je možná ich aplikácia len prostredníctvom právneho zástupcu. Zároveň sťažovateľ uviedol, že táto povinnosť nemala byť prenášaná len na žalobcu, ale súd mal zabezpečiť eurokomformný výklad a postup. Sťažovateľ sa nestotožnil ani s názorom súdu, že konštatovanie je len vo všeobecnej rovine a to z dôvodu, že citované rozsudky poukazujú na konkrétne skutočnosti ako mal daňový orgán postupovať prípadne ako mal vyhodnotiť dokazovanie sám správny súd a teda súd nedodržiaval v tomto prípade základne zásady správneho poriadku a ani súlad medzi (jeho) vydaným rozhodnutím a rozsudkami medzinárodných inštitúcií.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa napriek výzve správneho súdu zo dňa 12.2.2020 nevyjadril.

III. Konanie pred kasačným súdom

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.).

13. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu správneho súdu preskúmal uznesenie správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe o obnovu konania.

14. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že kľúčovou otázkou pre posúdenie veci je skutočnosť, kedy sa sťažovateľ dozvedel o dôvodoch na obnovu konania a či návrh na obnovu konania bol podaný v zákonnej lehote.

15. Aj podľa kasačného súdu je zrejmé, že rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-288/14 zo dňa 30.06.2016 bolo zverejnené v Úradnom vestníku C 335 dňa 12.09.2016, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-131/13 zo dňa 18.12.2014 bolo zverejnené v Úradnom vestníku C 65 dňa 23.02.2015, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-163/13 zo dňa 08.12.2014 bolo zverejnené v Úradnom vestníku C 65 dňa 23.02.2015, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-78/12 zo dňa 18.03.2013 bolo zverejnené v Úradnom vestníku C 260 dňa 07.09.2013 a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-643/11 zo dňa 31.01.2013 bolo zverejnené v Úradnom vestníku C 86 dňa 23.03.2013.

16. Kasačný súd je spolu so správnym súdom zhodne toho názoru, že sťažovateľ mal možnosť objektívne sa dozvedieť o zverejnení predmetných rozhodnutí používajúc ust. § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie (O všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná.) , najneskôr dňa 12.09.2016, pričom návrh na obnovu konania podal až dňa 18.3.2019, teda po márnom uplynutí trojmesačnej lehoty podľa § 475 ods. 1 S.s.p.

17. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 S.s.p..

18. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovateľ nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.